

om man anslår to spor, vide at formatere sig, at gruppere sig, at organisere sig på en sådan måde, at de kan løse de opgaver. Det er vores indstilling.

Så kan jeg jo fornemme på debatten, at der er en forskellig grad af tillid til kommunestyret, og der står det jo ethvert parti frit for at sige: Jamen hvis vi skal betro kommunestyret de samme opgaver, som regeringen lægger op til, så er det altså på nogle skærpede vilkår, hvor vi skal have fuld sikkerhed, og derfor skal kattelømmen lukkes, og der skal være en minimumsstørrelse. Den slags meldinger er man jo velkommen til at komme med.

Men lad os nu ikke tale os væk fra hinanden. Det afgørende er, at vi nu får en diskussion om: Hvad er målet med fremtidens kommunestyre? Hvad er det for opgaver, der skal løses?

Regeringen har fremlagt et meget visionært bud og får nogle lidt forkølede gensvar. Hvis vi kan tale os til rette om det, så ville det undre mig såre, om man ikke også kunne blive enige om, hvordan man når det mål, man har defineret i fællesskab.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Det er jo ikke et spørgsmål om at have tillid til kommunerne. Det er jo et spørgsmål om, hvad man overhovedet kan forvente og forlange af en kommune.

Nu kan jeg jo se af listen i Jyllands-Posten, at Ærøskøbing mener, at man ikke behøver at blive slået sammen med Marstal. Det giver vel nogle bestemte andre forudsætninger. Kan man nu løse alle de der miljøopgaver, man lægger ud? Det er derfor, jeg bare siger, at de to ting skal diskuteres i sammenhæng.

Vi har det i hvert fald sådan i vores hoveder, at opgavemængden og kommunestørrelsen hænger noget sammen. Det vil sige, at hvis man skal lægge meget ud i kommunerne, så skal kommunerne også være ret store, og hvis man ikke vil lægge så meget ud, behøver de ikke at være så store.

Der er en sammenhæng i vores tænkning.

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det kan hr. Aage Frandsen og jeg ikke blive grundlæggende uenige om. Det er jo sådan set en logisk slutning, og derfor er der heller ingen

grund til at tro, at det kun er hr. Aage Frandsen og mig, der kan gennemskue den form for logik.

Nu var hr. Aage Frandsen tidligere fra talerstolen lidt selvvironisk om, hvorvidt det var manglende egen fatteevne, eller hvad det nu var. Jeg tiltror både hr. Aage Frandsen og mig vores almindelige sansers fulde brug, og til det hører jo også at have et logisk indseende. Og hvis man kan se logikken i, at skal man bære større byrder, så skal man også have flere muskler, hvis hr. Aage Frandsen og jeg kan se det, så er der sådan set ingen grund til at tro, at landets kommunalpolitikere ikke kan se det.

Det er derfor, vi nu må starte med at diskutere: Hvad er det for opgaver, vi ønsker at betro kommunestyret, og så må vi jo teste – det er jo det, der er lagt op til i regeringens udspil med en proces hen over efteråret – kommunestyrets vilje til at levere det, der skal til af organisation og struktur, for at vi på en troværdig måde kan betro kommunestyret at blive det egentlige omdrejningspunkt i udviklingen af velfærdssamfundet.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg er sådan set tæt på at være enig med indenrigs- og sundhedsministeren i, at det måske havde været lige så hensigtsmæssigt, at han var blevet siddende, og jeg skal beklage det, for jeg synes ikke, det er fremmede for en minister, der har lagt et meget, meget omfattende oplæg frem, som vi derefter forholder os, synes vi selv, seriøst og ordentligt til, at ministeren derefter betegner en samlet opposition som nogle, der kommer med forkølede meldinger.

Kl. 16.45

Jeg må gå ud fra, at de forkølede meldinger også må gælde ministerens egne rådgivende udvalg med en professor Kjeld Møller Pedersen i spidsen, der har været ude med meldinger, eller formanden for Strukturkommissionen, Johannes Due, der har været ude med meldinger.

Hvis det her skal lykkes – og nogle af os er faktisk optaget af, at det lykkes – så tror jeg, at ministeren ville være tjent med måske også at gøre sig lidt umage for at være medspiller og ikke altid modspiller.

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Må jeg ikke sige til hr. Ole Stavad, at nu tror jeg, vi skal bevare roen. Jeg har en fornemmelse af,